

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 4 april 1932 kl. 2 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande, nr 5, i anledning av väckt motion, I: 57, om utsträckt tillämpning av gällande bestämmelser angående automobilförarens tjänstgöringstid.

I en inom första kammaren väckt motion, nr 57, har herr *Lindley* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärders vidtagande för att åstadkomma att i motorfordonsförordningen 27 § meddelade föreskrifter vinna tillämpning även å trafiktillstånd, meddelade före motorförordningens ikraftträdande. Motionen.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Första kammarens andra tillfälliga utskott, till vilket motionen hänvisades, Första kammarens utskott. anförde i sitt utlåtande, nr 5, följande:

»I den av Kungl. Maj:t den 20 juni 1930 utfärdade motorfordonsförordningen har 27 § mom. 2 följande lydelse:

’Vid prövning om ansökan om trafiktillstånd skall hänsyn tagas till behövligheten och lämpligheten av den ifrågasatta trafiken. Trafiktillstånd skall upptaga de villkor och bestämmelser för trafiken, som provas nödiga. Därvid skall föreskrivas, att i trafiken tjänstgörande förarens arbetstid under tjugofyra på varandra följande timmar i regel icke får överskrida tretton timmar, raster däri inbegripna, dock att myndighet, som har att meddela trafiktillstånd, äger stadga ytterligare begränsning av arbetstiden.’

Såsom framgår av motionen förekommer på grund av olika tolkning och tillämpning av denna bestämmelse olika arbetstid för motorförare i trafik-tjänst. Länsstyrelserna, vilka meddela trafiktillståndet, synas nämligen hava skiljaktiga meningar, huruvida bestämmelsen skall hava allmängiltig karaktär och sålunda gälla lika för alla i trafiktjänst verksamma motorförare eller endast avse sådana motorförare, för vilka efter bestämmelsens tillkomst söks och meddelats trafiktillstånd.

I likhet med motionären anser utskottet, att det är en oformlighet, att på grund av den tolkning av bestämmelsen, som olika länsstyrelser göra gäl-

lande, det kan inträffa, att det kan finnas trafikchaufförer med olika arbetstid hos samma tillståndsinnehavare, eller, som motionären anför, att samma bilägare kan äga vissa motorfordon, för vilka arbetstidsbegränsningen är gällande och andra fordon, där obegränsad arbetstid för föraren får tillämpas. Utskottet delar också motionärens åsikt, att detta knappast kan ha varit vederbörande utskotts eller riksdagens mening, då yttrande år 1930 avgavs över Kungl. Maj:ts förslag till ny motorfordonsförordning. Bestämmelsen motiverades nämligen av hänsyn till trafiksäkerheten och synes därför, för att verkligen kunna tjäna denna, icke böra gälla endast för vissa motorfordon och motorförare utan för alla. Bestämmelsen är vidare av social innebörd, och i alla fall, där eljest nya bestämmelser utfärdats i avsikt att ernå en social förbättring rörande personals arbetsförhållanden eller dylikt, har man sökt giva dessa bestämmelser allmän giltighet. Att detta icke på något sätt utsagts vare sig i Kungl. Maj:ts proposition, andra lagutskottets utlåtande eller riksdagens skrivelse torde hava berott därpå, att det uppfattats såsom en så självklar sak, att därom icke behövt särskilt ordas.

Då emellertid annan uppfattning synes föreligga hos vissa trafiktillstånd beviljande myndigheter, uppkommer fråga, huru enhetlig tillämpning av bestämmelsen i den riktning, som enligt utskottets mening varit avsedd, skall lämpligen vinnas. Ifrågavarande förordning är av Kungl. Maj:t i administrativ ordning utfärdad, efter det riksdagens yttrande inhämtats över förslag till förordningen. I den ordning, som ifrågavarande ärende nu underställts riksdagens prövning, lärar därför icke riksdagen äga befogenhet förklara, att bestämmelsen skall tolkas på visst sätt. Men då det otvivelaktigt avsågs med bestämmelsen i fråga, att den skulle få allmängiltig innebörd, och betydelsen härav är påtaglig, torde riksdagen kunna uttala en önskan att åtgärder vidtagas från Kungl. Maj:ts sida för vinnande av allmängiltiga bestämmelser beträffande arbetstiden för motorförare i trafiktjänst. Vilka åtgärder, som i detta hänseende äro lämpliga, synas bero på prövning av Kungl. Maj:t, och utskottet saknar därför anledning att ingå på denna fråga.

På grund av vad sålunda anförts hemställer utskottet, att första kammaren för sin del måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte på sätt som befinnes lämpligt vidtaga åtgärder för vinnande av enhetlig tillämpning i den riktning ovan angivits af bestämmelsen om arbetstid i motorfordonsförordningens 27 § mom. 2».

Första kammarens beslut. Första kammaren biföll, vad dess andra tillfälliga utskott sålunda hemställt. Sedan nämnda beslut delgivits andra kammaren, har denna kammare hänvisat ärendet till sitt tredje tillfälliga utskott.

Utskottet. Utskottet ansluter sig för sin del till vad första kammarens andra tillfälliga utskott anfört och hemställer därför,

att andra kammaren måtte biträda första kammarens i
ärendet fattade beslut.

Stockholm den 4 april 1932.

På utskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.

*Närvarande: herrar Källman, Lundquist i Rotebro, Andersson i Malmö, Selberg,
Wiklund i Byske, Ström, Näslund, Persson i Grytterud, Walden och Andersson i
Ovanmyra.*
